

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

27 юни 2012 година*

„Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „my baby“ — По-ранни национална и международна словни марки „MYBABY“ и по-ранна национална фигуративна марка „mybaby“ — Относително основание за отказ — Непредставяне на доказателства на езика на производството по възражение — Оправдани правни очаквания — Правило 19, параграф 3, правило 20, параграф 1 и правило 98, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95“

По дело T-523/10

Interkobo sp. z o.o., установено в Лодз (Полша), за което се явяват адв. R. Skubisz и адв. K. Ziemski,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-жа D. Walicka, в качеството на представител,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд, е

XXXLutz Marken GmbH, установено в Wels (Австрия), за което се явява адв. H. Pannen,

с предмет жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 8 септември 2010 г. (преписка № R 88/2009-4) относно производство по възражение между Interkobo sp. z o.o. и XXXLutz Marken GmbH,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

състоящ се от: г-н O. Czúcz, председател, г-жа I. Labucka и г-н D. Gratsias (докладчик), съдии,

секретар: г-н E. Coulon,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 8 ноември 2010 г.,

предвид писмения отговор на СХВП, подаден в секретариата на Общия съд на 24 март 2011 г.,

* Език на производството: немски.

предвид писмения отговор на встъпилата страна, подаден в секретариата на Общия съд на 17 март 2011 г.,

предвид писмения въпрос на Общия съд към жалбоподателя и отговора на последния на този въпрос, подаден в секретариата на Общия съд на 22 декември 2011 г.,

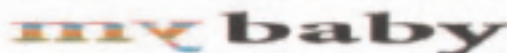
предвид липсата на направено от страните искане за насрочване на съдебно заседание в едномесечния срок, считано от уведомяването за приключване на писмената фаза на производството, и като взе решение, въз основа на доклад на съдията докладчик и съгласно член 135а от Процедурния правилник на Общия съд, да се произнесе без провеждане на устна фаза на производството,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 На 10 февруари 2006 г. встъпилата страна, XXXLutz Marken GmbH, подава заявка за регистрация на марка на Общността до Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) на основание Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), изменен (заменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).
- 2 Тази заявка е подадена на немски език, а вторият език, посочен съгласно изискванията на член 115, параграф 3 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 119, параграф 3 от Регламент № 207/2009), е английски.
- 3 Марката, чиято регистрация се иска, е следният фигуративен знак:

- 4 Стоките, за които се иска регистрация, са от класове 12, 20, 24 и 28 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., ревизирана и допълнена, и за всеки от тези класове отговарят на следното описание:
 - клас 12: „Превозни средства; средства за придвижване по земя, вода и въздух“;
 - клас 20: „Мебели; огледала; рамки; изделия, включени в клас 20, изработени от дърво, корк, тръстика, ратанова палма, рога, кост, слонова кост, китова кост, черупки от костенурка, кехлибар, седеф, морска пяна и техни заместители или от пластмаса“;
 - клас 24: „Текстил и текстилни изделия, включени в клас 24; покривки за легла и маси“;
 - клас 28: „Игри, играчки: гимнастически и спортни артикули, включени в клас 28; украшения за коледни елхи“.

- 5 Заявката за марка на Общността е публикувана в Бюлетин на марките на Общността № 35/2006 от 28 август 2006 г.
- 6 На 28 ноември 2006 г. жалбоподателят Interkobo sp. z o.o. прави възражение на основание член 42 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 41 от Регламент № 207/2009) срещу регистрацията на заявената марка за следните стоки: „Игри, играчки; гимнастически и спортни артикули“, които спадат към клас 28.
- 7 Възражението, съставено на немски език, се основава на по-ранната международна словна марка „MYBABY“, на по-ранната полска словна марка „MYBABY“ и накрая, на по-ранната полска фигуративна марка, изобразена по-долу:

- 8 Тези марки обозначават стоки, спадащи към клас 28 и съответстващи на следното описание: „Игри, играчки и спортни артикули“.
- 9 В подкрепа на възражението са изтъкнати основанията, посочени в член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009).
- 10 Тъй като изборният за възражението език съответства на езика на заявката за регистрация на марка, същият език, а именно немски, става език на производството пред СХВП, в съответствие с член 115, параграф 6 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 119, параграф 6 от Регламент № 207/2009).
- 11 На 19 ноември 2008 г. отделът по споровете уважава възражението, предвид съществуващата според него вероятност от объркване между заявената марка и по-ранната полска словна марка.
- 12 На 13 януари 2009 г. встъпилата страна подава жалба до СХВП на основание на членове 57—62 от Регламент № 40/94 (понастоящем членове 58—64 от Регламент № 207/2009) срещу решението на отдела по споровете.
- 13 С решение от 8 септември 2010 г., постановено по преписка R 88/2009-4 (наричано по-нататък „обжалваното решение“), четвърти апелативен състав на СХВП уважава жалбата, отменя решението на отдела по споровете и отхвърля възражението.
- 14 Той приема, че жалбоподателят не е доказал обхвата на защита на по-ранната полска словна марка и че той не е доказал нито съществуването, нито валидността, нито и обхвата на защита на другите по-ранни марки, посочени в точка 7 по-горе, а именно международната словна марка и фигуративната полска марка. При тези условия според него възражението трябва да се отхвърли, в съответствие с правило 20, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на изменения Регламент № 40/94 (JO L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Искания на страните

15 Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди СХВП и встъпилата страна да заплатят разноските, направени в хода на административното производство пред отдела по споровете и пред апелативния състав,
- да осъди СХВП и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски, направени в хода на настоящото производство пред Общия съд.

16 СХВП моли Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

17 Встъпилата страна моли Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

От правна страна

18 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две правни основания, изведени съответно от нарушение на правило 20, параграф 1 от Регламент № 2868/95 във връзка с правило 19, параграфи 2 и 3 от същия Регламент и от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

Относно първото правно основание, изведено от нарушение на правило 20, параграф 1 от Регламент № 2868/95 във връзка с правило 19, параграфи 2 и 3 от същия регламент

Предварителни бележки

19 В рамките на първото си правно основание, жалбоподателят се позовава едновременно на разпоредби от Регламент № 2868/95 и от Насоките на СХВП. Затова е важно още в началото да се уточни обхватът на тези текстове.

— Относно доказване на съществуването, валидността и обхвата на защита на друга по-ранна марка или на по-ранно право във фазата на производството по възражение

20 Съгласно текста на правило 20, параграф 1 от Регламент № 2868/95, което е включено в дял II, озаглавен „Процедура по възражение и доказване на използването“:

„Ако до изтичането на периода, посочен в правило 19, параграф 1, възразяващата страна не е доказала съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранната марка или по-ранното право, както и своето право да подава възражение, възражението се отхвърля като неоснователно“.

21 Съгласно текста на правило 19 от същия регламент:

„1. Службата предоставя на възразяващата страна възможност да представи факти, доказателства и аргументи в подкрепа на възражението си или да допълни фактите, доказателствата и аргументите, които вече е подала съгласно правило 15, параграф 3, в определен от Службата срок, който е поне два месеца, считано от датата, на която се предвижда да започне производството по възражението [...].

2. В рамките на срока, посочен в параграф 1, възразяващата страна също така трябва да подаде доказателство за съществуване, валидност и обхват на запазване на по-ранна марка и по-ранно право [...]. По-специално възразяващата страна трябва да предостави следните доказателства:

а) ако възражението се основава [на съществуването] на марка, която не е марка на Общността, доказателство за нейното подаване или регистрация, като се предостави:

i) ако марката все още не е регистрирана, копие от релевантното удостоверение за подаване на заявка, или еквивалентен документ, издаден от администрацията, към която е подадена заявката; [...]

ii) ако марката е регистрирана, копие от релевантното удостоверение за регистрация и в зависимост от случая, на най-новото удостоверение за подновяване, показващо, че срокът на запазване на марката продължава след периода, посочен в параграф 1, и всяко негово удължаване, или еквивалентни документи, издадени от администрацията, към която е регистрирана марката;

[...].

3. Информацията и доказателствата, посочени в параграфи 1 и 2, се предоставят на езика на производството или са придружени от превод. Преводът трябва да бъде предаден в срока, уточнен за подаване на оригиналния документ.

4. Службата няма да вземе предвид писмени показания или документи или техни части, ако не са подадени или преведени на езика на производството в срока, посочен от Службата“.

22 Съгласно текста на правило 98, параграф 1 от този регламент, което е включено в дял XI, озаглавен „Общи разпоредби“:

„Когато трябва да се подаде превод на документ, преводът трябва да посочва документа, за който се отнася, и да възпроизвежда структурата и съдържанието на оригиналния документ. Службата може да изиска подаването в определен от нея срок на удостоверение, че преводът отговаря на оригиналния текст [...].“

23 От тези разпоредби произтича, че когато информацията и доказателствата, за които се отнася правило 19, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2868/95, са представени на език, различен от езика на производството, възразяващият трябва да представи, във фазата на производството по възражение и в определения за представяне на тази информация и доказателства срок, превод на същите, който трябва да отговаря на точно определени изисквания за неговата форма и съдържание.

24 На първо място, правило 19, параграф 3 от Регламент № 2868/95 предвижда, че информацията и доказателствата, които не са били представени на езика на производството, са „придружени“ от превод. Що се отнася до правило 98, параграф 1 от този регламент, то предвижда, че преводът „посочва“ документа, за който се отнася, и възпроизвежда в частност неговата „структура“.

Съчетани, тези две правила означават по-специално, че преводът на информацията или доказателството, за които се отнася правило 19, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2868/95, трябва да се представи не във формата на обикновени анотации в оригиналния документ, а на един или няколко отделни от него документа. В хипотезата, когато това формално изискване не е спазено, споменатите информация и доказателства, представени от възразяващия, не могат да бъдат взети предвид в рамките на производството по възражение.

25 От една страна, с това формално изискване се цели другата страна в производството по възражение, както и инстанциите на СХВП, да могат лесно да отличат оригиналния документ от неговия превод, а от друга, последният да е ясен в достатъчна степен. С други думи, целта е по-специално да се позволи разискването между страните в производството по възражение да започне на сигурна основа, в съответствие с принципа на състезателност и на равните процесуални възможности (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 13 юни 2002 г. по дело *Chef Revival USA/СХВП — Massagué Marín (Chef)*, T-232/00, Recueil, стр. II-2749, точка 42 и Решение от 30 юни 2004 г. по дело *GE Betz/СХВП — Atofina Chemicals (BIOMATE)*, T-107/02, Recueil, стр. II-1845, точка 72).

26 На второ място, от правило 98, параграф 1 от Регламент № 2868/95, тълкувано с оглед на изложените в предходната точка съображения, е видно, че преводът, представен, както бе посочено по-горе, под формата на отделен документ, трябва да възпроизвежда вярно съдържанието на оригиналния документ. В случай на съмнение относно верността му, инстанциите на СХВП имат право да изискват от заинтересованата страна да представи удостоверение, че преводът съответства на оригиналния текст.

– Относно доказване на съществуването, валидността и обхвата на защита на друга по-ранна марка или на по-ранно право пред апелативния състав

27 Правило 50, параграф 1 от Регламент № 2868/95, което е включено в дял X, озаглавен „Обжалване“, предвижда, че „[a]ко не е предвидено друго, за производствата по обжалване се прилагат, с необходимите изменения, разпоредбите относно производства пред отдела, който е взел решението, срещу което е заведена жалбата“. От тази разпоредба следва по-специално, че правилата, изложени в предходните точки, и по-специално това, посочено в точка 24 по-горе, се прилагат *mutatis mutandis* пред апелативния състав.

– Относно Насоките на СХВП

28 За да покаже практиката си „по правната уредба относно марката на Общността“, СХВП приема насоки, предназначени както за нейния собствен персонал, така и за заинтересованите от дейността ѝ професионалисти, в които се третира в частност производството по възражение.

29 С тези насоки само се кодифицира начин на поведение, който самата СХВП предлага да се възприеме (Решение на Общия съд от 12 май 2009 г. по дело *Jurado Hermanos/СХВП (JURADO)*, T-410/07, Сборник, стр. II-1345, точка 20 и Решение на Общия съд от 7 юли 2010 г. по дело *Valigeria Roncato/СХВП — Roncato (CARLO RONCATO)*, T-124/09, непубликувано в Сборника, точка 27). Затова техните указания сами по себе си не могат нито да имат предимство над разпоредбите на Регламент № 207/2009 и Регламент № 2868/95, нито дори да повлияят на тълкуването им от Съда на Европейския съюз. Напротив, техният прочит трябва да бъде съобразен с разпоредбите на Регламент № 207/2009 и Регламент № 2868/95.

30 Доводите на жалбоподателя относно доказване на съществуването, валидността и обхвата на защита, от една страна, на по-ранните полски марки и от друга страна, на по-ранната международна марка, посочени в точка 7 по-горе, трябва да се разглеждат с оглед на тези предварителни бележки.

Относно по-ранната словна полска марка

- 31 От преписката по производството пред СХВП, изпратена на Общия съд в съответствие с член 133, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд, е видно, че за да докаже съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранната словна полска марка, жалбоподателят е представил пред инстанциите на СХВП два документа, единият от които е бил придружен от превод в отделен документ.
- 32 Първият от тях е представен от жалбоподателя като копие от извлечение от бази данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej (полското Патентно ведомство). Става въпрос за документ от само една страница, съдържаща в титулната си част герб на Република Полша и вдясно, непосредствено до него, надпис „Polish Patent Office“ (Полско патентно ведомство). Под тази титулна част може да се прочете следното заглавие: „Industrial property information retrieval“ (Извлечение от данни, свързани с индустриалната собственост), което е поставено над една таблица. Тази таблица предоставя различна информация, свързана с разглежданата марка. Най-напред, в две графи, озаглавени съответно „Kind of right, number and date“ (Вид право, номер и дата) и „Kind of right and number“ (Вид право и номер), са нанесени цифри. След това, в графа, озаглавена „Kind of trade mark“ (Вид търговска марка), е посочено на полски език „slowny“ (словна), която дума е преведена на немски език, в удебелен шрифт, с думата „wörtlich“. Следват две графи, озаглавени съответно „Persons“ (Лица) и „Publications“ (Публикации). Накрая, една графа, озаглавена „Nice classes“ (Класове по Ницката спогодба), съдържа следните полски думи: „(510) gry, zabawki, artykuły sportowe“ (игри, играчки, спортни артикули), преведени на немски език, в удебелен шрифт, с думите: „Spielen, Spielzeugen, Sportartikeln“.
- 33 Вторият представен от жалбоподателя документ е копие от удостоверение за регистрация. Този документ от три страници, съставен на полски език, е придружен от превод на немски език. Първата страница съдържа в титулната си част герб на Република Полша, под който могат да се прочетат изразите „Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej“ и „Świadczenia ochronne“ (удостоверения за защита). В основната част от документа се удостоверява, че марката, за която става въпрос, притежавана от жалбоподателя, е защитена, считано от 15 февруари 2002 г. На втора страница се уточнява текстът на разглежданата словна марка, а именно „MYBABY“. Накрая, на трета страница, се предоставят различни допълнителни данни, а именно: дата на заявка (Data zgłoszenia), номер на заявка (Numer zgłoszenia), приоритет (Pierwszeństwo), дата на публикуване на решението за предоставяне право на защита (Data wydania decyzji o udzieleniu prawa ochronnego), номер на защита (numer prawa ochronnego), посочване на официалния бюлетин, в който е публикувана марката, както и дружественото наименование на жалбоподателя. Последният ред от трета страница съдържа думите „28 gry, zabawki, artykuły sportowe“ (игри, играчки, спортни артикули), предшествани от частично нечетливи означения. Всички означения на тази страница, с изключение на последния ред, са преведени на немски език, в отделен документ.
- 34 Видно от точки 12 и 15 от обжалваното решение, апелативният състав е приел, че нито един от представените два документа не доказва обхвата на защита на по-ранната марка.
- 35 От една страна, „[и]звлечението от базите данни с посочване на немски език „игри, играчки, спортни артикули“ [...] [не представлявало] нито документ на [Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej], който да може да се сравни [с] удостоверение за регистрация, нито немският превод на такъв документ. На състава [всъщност не бил] известен нито един случай, в който извлечения на английски език от базите данни на [Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej] да са] съставяни частично на немски език. От друга страна, макар немските думи да са разбираеми [според апелативния състав], те съдържа[ли] граматически грешки. Следователно [имало] съмнение дали става въпрос за оригинален документ, издаден от [Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej], или добавките на немски език са направени от трето лице. Самият

[жалбоподател] в приложеното писмо само [бил] уведомил [СХВП], че стоките, на които е основано възражението, а по-специално „Spielen, Spielzeugen, Sportartikeln“, са посочени според приложеното извлечение. Според състава това съвпадение [в] правописните грешки при посочване на стоките [навеждало] също така на мисълта за добавяне a posteriori на означенията на немски език в извлечението от базите данни. Тези добавки не [можело] да се считат като превод на извлечението от базите данни, [осъществен] в съответствие с правило 19, параграф 3 от [Регламент № 2868/95], [...], тъй като оригиналният документ и преводът не отговаряли на изискването за отделни документи“ (точка 14 от обжалваното решение).

- 36 От друга страна, удостоверението за регистрация без съмнение съдържало „списък на регистрираните стоки и услуги, но очевидно то [не е било] преведено на езика на производството“. Всъщност „[в] приложения превод на немски език [...] не се споменава[ла] никаква стока или услуга. Следователно, липсва[ло] посочване на стоките и услугите, на които се основава възражението, [въпреки че] това посочване [е] необходимо, за да се обоснове възражението“ (точка 13 от обжалваното решение).
- 37 С настоящата жалба жалбоподателят оспорва извода, до който е достигнал апелативният състав. Той твърди, че са нарушени разпоредбите на правило 20, параграф 1 във връзка с правило 19, параграфи 2 и 3 от Регламент № 2868/95.
- 38 За да се прецени основателността на това правно основание, преди това трябва да се припомнят и тълкуват правните и фактически съображения, на които се е основал апелативният състав.
- 39 Както е видно от обжалваното решение, и по-специално от точка 14 от него, чието съдържание е възпроизведено в точка 35 по-горе, относно документа, описан в точка 32 по-горе, представен от жалбоподателя като копие от извлечение от бази данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, апелативният състав е приел, че този документ съдържа означения на немски език, въпреки че практиката на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej не била такава. Апелативният състав уточнява, че в тези означения имало „граматически грешки“, като немските думи „Spiele“, „Spielzeuge“ и „Sportartikel“ неправилно завършвали с буквата „n“. От тези констатации той извежда следната алтернатива: или тези означения са неразделна част от оригиналния документ, в който случай той не може да се приеме за автентичен, или те представляват превод, вмъкнат a posteriori в оригиналния документ, в който случай този превод не отговаря на изискванията, поставени от правило 19, параграф 3 от Регламент № 2868/95. Това е причината, поради която апелативният състав приема, че и в двете хипотези не следва да взема предвид спорния документ.
- 40 Видно от точка 13 от обжалваното решение, чието съдържание е възпроизведено в точка 36 по-горе, относно копие от удостоверение за регистрация, описано в точка 33 по-горе, апелативният състав е приел, че това копие от удостоверение не доказва обхвата на защита на по-ранната марка. Всъщност според него в превода му липсвало посочване на стоките и услугите, обозначени от тази марка.
- 41 В крайна сметка апелативният състав е приел, че нито едно от представените доказателства не доказва обхвата на защита на по-ранната марка.
- 42 Противно на поддържаното от жалбоподателя, този краен извод не е опорочен от никакво нарушение на правило 20, параграф 1 от Регламент № 2868/95 във връзка с правило 19, параграфи 2 и 3 от същия регламент.
- 43 От една страна, от преписката на СХВП е видно, че документът, представен от жалбоподателя като извлечение от бази данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej и описан в точка 32 по-горе, съдържа само две означения на езика на производството пред СХВП, а именно немски език. От една страна, става въпрос за термина „wörtlich“, а от друга страна, за думите „Spielen,

Spielzeugen, Sportartikeln“ (sic). Самият жалбоподател обаче допуска в точки 30—32 от жалбата, че тези означения са били „вмъкнати“ и не са неразделна част от оригиналния документ, а представляват превод. Все пак такъв превод не е бил представен като отделен документ. Следователно във всички случаи той не отговаря на изискванията за форма, припомнени в точка 24 по-горе. В резултат на това апелативният състав, който е действал при условията на обвързана компетентност, е бил длъжен да откаже да вземе предвид документа, за който става дума.

- 44 От друга страна, за разлика от документа, посочен в предходната точка, безспорно е, че копието на удостоверението за регистрация, описано в точка 33 по-горе, съставено на полски език, е било преведено на езика на производството пред СХВП в отделен документ. Въпреки това от преписката по производството пред СХВП е видно, че в този превод не са уточнени стоките или услугите, обозначени от по-ранната полска марка. От правило 19, параграф 4 от Регламент № 2868/95 във връзка с правило 50 от същия регламент произтича обаче, че когато пред СХВП се представи документ, съставен на различен от езика на производството език, непреведените части от този документ не могат да бъдат взети предвид от апелативния състав (вж. в този смисъл Решение на Общия съд по дело BIOMATE, точка 25 по-горе, точка 74 и Решение на Общия съд от 6 ноември 2007 г. по дело SAEME/СХВП — Racke (REVIAN's), T-407/05, Сборник, стр. II-4385, точка 40). Така, с оглед представения му превод, апелативният състав правилно е приел, че копието от горепосоченото удостоверение за регистрация не доказва обхвата на защита на по-ранната марка, на която се позовава жалбоподателят.
- 45 От двете предходни точки произтича, че апелативният състав е бил задължен да констатира, че един от представените му документи не може да бъде взет предвид, а другият не позволява да се прецени обхвата на защита, предоставен от по-ранната марка. При тези обстоятелства, апелативният състав правилно е приел, че жалбоподателят не е доказал обхвата на тази защита.
- 46 Освен това този извод не може да бъде оборен от нито един от изтъкнатите от жалбоподателя доводи.
- 47 На първо място, жалбоподателят изтъква, че съгласно правило 19, параграф 2 и параграф 3, буква а), подточка ii) от Регламент № 2868/95 извлечението от базите данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej може да служи като доказателство за съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранни права. Той добавя, че преводът на езика на производството на извлечението от базите данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej бил пълен. Всъщност, той счита, че не е бил длъжен да превежда на езика на производството всички части от оригиналния документ и че не е имал по-специално задължението да превежда титулните части на бланките с извлечението от базите данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, „съдържащи INID кодове“.
- 48 Все пак, тези доводи произтичат от неправилно тълкуване на обжалваното решение.
- 49 От една страна, на нито една фаза от разсъжденията си апелативният състав не е оспорвал, че извлечение от базите данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej само по себе си може да служи като доказателство за съществуването, валидността и обхвата на защита на една полска марка.
- 50 От друга страна, ако в крайна сметка апелативният състав решава да не вземе предвид документа, представен от жалбоподателя като извлечение от базите данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej и описан в точка 32 по-горе, това е не, както твърди жалбоподателят, поради твърдения му непълен превод на езика на производството, а по-специално поради това че той не е преведен в отделен документ.
- 51 На второ място, жалбоподателят излага, че автентичността на извлечението от базите данни, което представя пред апелативния състав, не може да се поставя под съмнение с единствения мотив, че в него са нанесени данни на немски език. Напротив, възможно било да се преведе

документ, ограничавайки се до добавяне на анотации на езика на производството. Във всички случаи според жалбоподателя приложеният метод на превод в конкретния случай „не засяга отделеността на документа от превода“. От една страна, данните на немски език били вмъкнати наред с данните на езика на оригинала, а не вместо тези данни. От друга страна, данните на немски език се отличавали от останалите данни поради използвания печатен шрифт. Накрая, не било обичайно извлеченията на английски език от базите данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej да бъдат частично написани на немски. Преводът на немски език обаче би могъл лесно да бъде отделен от текста на оригиналния документ.

- 52 Тези доводи са напълно неотнормими.
- 53 Наистина безспорно вярно е, че апелативният състав изразява съмнение относно автентичността на документа, представен от жалбоподателя като извлечение от базите данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej и описан в точка 32 по-горе. Все пак, както беше припомнено в точка 39 по-горе, следва да се констатира, че той отказва да вземе предвид този документ не само по тази причина. Той констатира също, че документът не е преведен в отделен документ. Както е видно обаче от точка 43 по-горе, този мотив сам по себе си е достатъчен, за да обоснове решението за отказ да се вземе предвид документът, за който става въпрос.
- 54 На трето място, жалбоподателят счита, че той е изпълнил задължението си да докаже съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранната марка „поради самия факт, че е представил в срок извлечение от базата данни на [Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej] с нанесен върху този документ превод на немски език“.
- 55 Този довод е неоснователен. Всъщност от казаното в точка 43 по-горе следва, че за да се докажат съществуването, валидността и обхватът на защита на по-ранната полска словна марка, не е достатъчно да се представи документът, описан в точка 32 по-горе, в срока, посочен в правило 19, параграф 1 от Регламент № 2868/95.
- 56 На четвърто място, жалбоподателят твърди, че разпоредбите на Регламент № 2868/95 не могат да се тълкуват смисъл, че условията, свързани със съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранните права, трябва да се доказват с представянето на един-единствен документ. Той посочва, че освен това апелативният състав бил задължен „да вземе предвид заедно“ данните, съдържащи се в двата представени документа, а именно в извлечението от базите данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, от една страна, и копие на удостоверение за регистрация, от друга. Всъщност те се допълвали. Копието на удостоверение за регистрация доказвало съществуването и валидността на марката, докато обхватът на защита се установявал от извлечението от базите данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej.
- 57 Тази обосновка произтича от неправилното тълкуване на обжалваното решение. Всъщност от това решение е видно, че апелативният състав изобщо не твърди, че съществуването, валидността и обхватът на защита на по-ранно право трябва да бъдат „доказани с представянето на един-единствен документ“. Както беше казано в точки 39 и 40 по-горе, той само констатира, от една страна, че първият от двата представени от жалбоподателя документа не може да бъде взет предвид, а от друга страна, че преводът на другия документ не съдържа никаква информация относно обхвата на защита на по-ранната марка, на която се позовава жалбоподателят, поради което следва да се приеме, че тези данни липсват. Като е подходил така обаче, той не е допуснал никакво нарушение на правило 20, параграф 1 от Регламент № 2868/95 във връзка с правило 19, параграфи 2 и 3 от същия регламент, както беше посочено в точки 42 и 45 по-горе.

Относно по-ранната полска фигуративна марка

- 58 От преписката по производството пред СХВП е видно, че за да докаже съществуването, валидността и обхвата на защита на правата, свързани със заявката за регистрация на по-ранната полска фигуративна марка, жалбоподателят е представил само един документ пред инстанциите на СХВП. Става въпрос за документ, представен като копие от извлечение от базите данни на *Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej*. Този документ от само една страница съдържа в титулната си част герба на Република Полша и вдясно, непосредствено до него, надпис „Polish Patent Office“ (Полско патентно ведомство). Под тази титулна част може да се прочете следното заглавие, поставено над таблица: „Industrial property information retrieval“ (Извлечение от информация, свързана с индустриалната собственост). Тази таблица съдържа различни данни, свързани с разглежданата марка. Най-напред, в две графи, озаглавени съответно „Kind of right, number and date“ (Вид право, номер и дата) и „Kind of right and number“ (Вид право и номер), са нанесени цифри. След това, в графа, озаглавена „Kind of trade mark“, е вписано на полски език „slowno-graficzny“ (фигуративна), която дума е преведена на немски език, в удебелен шрифт, с думата „wörtlich-grafisch“. Следват три графи, озаглавени съответно „Persons“ (Лица), „Classifications“ (Класификации) и „Publications“ (Публикации). Накрая, една графа, озаглавена „Nice classes“ (Класове по Ницката спогодба), съдържа следните полски думи: „(510) gry, zabawki, artykuły sportowe“ (игри, играчки, спортни артикули), преведени на немски език, в удебелен шрифт, с думите: „Spielen, Spielzeugen, Sportartikeln“.
- 59 Апелативния състав е приел, че този документ не е достатъчен, за да се докаже съществуването, валидността и обхватът на защита на по-ранната марка. Всъщност според него „изложеното [...] [относно по-ранната полска словна марка] се прилага по аналогия и към това извлечение от базите данни. Не става дума нито за оригинален документ, нито за превод на такъв документ [...]“ (точка 17 от обжалваното решение).
- 60 Що се отнася до жалбоподателя, той счита, че този извод е неоснователен. Той подчертава, че всъщност в срока, определен от СХВП, той е представил извлечение от базите данни на *Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej* на английски език, придружено от превод на немски език, включен в същия документ, и препраща също така към становището си във връзка с по-ранната полска словна марка.
- 61 Все пак тези твърдения не могат да бъдат приети.
- 62 Всъщност от преписката по производството пред СХВП е видно, че документът, представен от жалбоподателя като извлечение от бази данни на *Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej* и описан в точка 58 по-горе, съдържа само две означения на езика на производството пред СХВП. От една страна, става въпрос за термина „wörtlich-grafisch“, а от друга страна, за думите „Spielen, Spielzeugen, Sportartikeln“. От точка 38 на жалбата във връзка с точки 30—32 от нея, без да е казано изрично, но по необходимост произтича, че жалбоподателят допуска, че тези означения са включени в документа и представляват негов превод. Все пак такъв превод не е бил представен като отделен документ. Следователно във всички случаи той не отговаря на изискванията за форма, припомнени в точка 24 по-горе. В резултат на това апелативният състав, който е действал при условията на обвързана компетентност, е бил длъжен да откаже да вземе предвид документа, за който става дума. Следователно той е можел единствено да направи извода, че не са доказани нито съществуването, нито валидността, нито обхватът на защита на правата, свързани със заявката за регистрация на по-ранната полска фигуративна марка.
- 63 В това отношение следва да се подчертае, че този извод не може да бъде опроверган от нито един от изтъкнатите от жалбоподателя доводи по повод по-ранната полска словна марка (вж. точки 47—55 по-горе).

Относно по-ранната международна марка

- 64 От преписката по производството пред СХВП е видно, че за да докаже съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранната международна марка, жалбоподателят е представил само един документ пред инстанциите на СХВП. Става въпрос за документ, описан от жалбоподателя като копие от извлечение от бази данни на Световната организация за интелектуална собственост (СОИС). Той изглежда като списък на печатни означения, върху лист без титулна част. Може да се прочетат, в частност след цифрата 541, означението „Reproduction of the mark where the mark is represented in standard characters“ (Възпроизвеждане на марката, в която марката е изобразена със стандартни букви), а след цифрата 511 — следните означения: „28 Games and playthings, sporting articles. Jeux et jouets, articles de sport. Spielen und Spielzeugen, Sportartikeln“.
- 65 В точка 19 от обжалваното решение апелативният състав приема, че този документ не може да се разглежда като издаден от СОИС. Всъщност този документ съдържа анотации на немски език, което не съответствало на практиката на СОИС.
- 66 Освен това апелативният състав посочва в точка 20 от това решение, че „включването на немски думи не удовлетворява изискването за превод, защото оригиналът и преводът не отговарят на изискването за отделни документи“.
- 67 При тези условия той стига до извода, че документът, който му е представен, не може да бъде взет предвид, тъй като не представлява доказателство по смисъла на правило 19, параграф 2, точка а) от Регламент № 2868/95 и не отговаря на изискванията, установени за превода от правило 19, параграф 3 от същия регламент.
- 68 Този извод на апелативния състав трябва да бъде потвърден.
- 69 Всъщност от преписката по процедурата пред СХВП е видно, че документът, описан в точка 64 по-горе, представен от жалбоподателя като копие от извлечение от базите данни на СОИС, съдържа само едно означение на езика на производството пред СХВП. Става въпрос за думите „Spielen und Spielzeugen, Sportartikeln“. От точки 42—44 от жалбата обаче произтича, че жалбоподателят допуска, че този документ е бил „допълнен“ с „данни на немски език“, които представляват негов „превод“. Все пак такъв превод не е представен като отделен документ. Следователно във всички случаи той не отговаря на припомнените в точка 24 по-горе изисквания за форма.
- 70 В резултат на това апелативният състав, който е действал при условията на обвързана компетентност, е бил длъжен да откаже да вземе предвид документа, за който става дума. Следователно в този контекст той е можел само да направи извод, че не са доказани нито съществуването, нито валидността, нито обхватът на защита на международната марка.
- 71 Следва да се подчертае, че нито един от четирите изтъквани от жалбоподателя довода не поставя под съмнение този извод.
- 72 С първия си довод жалбоподателят посочва, че е представил в определения от СХВП срок извлечение от официалната база данни на СОИС, и по-специално от базата данни, наречена „Madrid express database“, придружен с превод на немски език, включен в същия документ. Според него с оглед на формата му този документ трябвало да бъде идентифициран като произхождащ от СОИС. Извлеченията от базата данни Madrid express database всъщност се съставяли по схема, единствена по рода си и позната на апелативния състав, на която отговаря представеното извлечение от базата данни.
- 73 С втория си довод жалбоподателят твърди, че не е възможно да се оспорва автентичността на представен от него документ с единствения мотив, че в него са добавени данни на немски език. Според него от правило 19, параграф 3 от Регламент № 2868/95 произтичало, че е възможно един документ да се преведе, като преводът се ограничи до включване на анотации в него.

- 74 С третия си довод жалбоподателят поддържа, че Регламент № 2868/95 не определя формата, която трябва да има това извлечение. Следователно според него не трябвало да се изисква някаква особена форма.
- 75 Тези три довода обаче са напълно неотнормирани.
- 76 Наистина безспорно вярно е, че апелативният състав е приел, че документът, описан в точка 64 по-горе, не е автентичен. Все пак, както беше припомнено в точка 66 по-горе, следва да се констатира, че той отказва да вземе предвид този документ не само по тази причина. Той констатира също, че документът не е преведен в отделен документ. Както е видно обаче от точка 70 по-горе, този мотив, чиято основателност не може да се обори надлежно с нито един от горепосочените три довода, сам по себе си е достатъчен, за да се обоснове решението за отказ да се вземе предвид въпросният документ.
- 77 С четвъртия си довод жалбоподателят изтъква, че според Насоките на СХВП (стр. 32 от част С.1 от Насоките в редакцията им на английски език) извлечение от тази база може да се използва като доказателство за съществуването, за валидността и за обхвата на защита на по-ранни права.
- 78 Налага се обаче изводът, че този довод произтича от неправилно тълкуване на обжалваното решение.
- 79 Всъщност на нито една фаза от разсъжденията си апелативният състав не е оспорвал, че автентично извлечение от базите данни на СОИС само по себе си може да бъде доказателство за съществуването, валидността и обхвата на защита на една международна марка.
- 80 От това следва, че първото правно основание трябва да бъде отхвърлено.
- 81 Този извод не може да бъде опроверган с позоваването, в подкрепа на това правно основание, на Насоките на СХВП, чийто прочит трябва да бъде съобразен с разпоредбите на Регламент № 207/2009 и Регламент № 2868/95, както беше припомнено в точка 29 по-горе.

По второто правно основание, изведено от нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

- 82 Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава принципа на защита на оправданите правни очаквания. Всъщност според него до приемането на това решение той основателно е можел да предполага, с оглед указанията, дадени от СХВП, по-специално в нейните Насоки, че документите, които е представил пред СХВП, са достатъчни, за да се докажат съществуването, валидността и обхватът на защита на неговите по-ранни марки.
- 83 Преди да се разгледат четирите довода, изтъкнати в подкрепа на това правно основание, следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика, правото да се иска защита на оправданите правни очаквания, се предоставя на всяко лице, когато администрацията на Съюза, предоставяйки му конкретни уверения, е породила у него основателни надежди (Решение на Съда от 22 юни 2006 г. по дело Белгия и Forum 187/Комисия, С-182/03 и С-217/03, Rescuil, стр. I-5479, точка 147 и Решение на Съда от 25 октомври 2007 г. по дело Komninou и др./Комисия, С-167/06 Р, непубликувано в Сборника, точка 63 ; вж. Решение по дело BIOMATE, точка 25 по-горе, точка 80 и цитираната съдебна практика) В това отношение следва да се уточни, от една страна, че такива уверения, независимо от формата, в която са предадени, представляват конкретни, безусловни и непротиворечиви сведения (Решение на Съда по дело Komninou и др./Комисия, посочено по-горе, точка 63 и Решение от 16 декември 2010 г. по дело Kahla Thüringen Porzellan/Комисия, С-537/08 Р, Сборник, стр. I-12917, точка 63), а от друга

страна, че не биха могли да породят основателни надежди уверения, които не държат сметка за приложимите разпоредби от правото на Съюза (вж. в този смисъл Решение на Съда от 6 февруари 1986 по дело Vlachou/Сметна палата, 162/84, Recueil, стр. 481, точка 6, Решение на Общия съд от 5 ноември 2002 г. по дело Ronsse/Комисия, T-205/01, Recueil FP, стр. I-A-211 и II-1065, точка 54, Решение на Общия съд от 16 март 2005 г. по дело Ricci/Комисия, T-329/03, Recueil FP, стр. I-A-69 и II-315, точка 79 и Решение на Общия съд от 9 юли 2008 г. по дело Reber/СХВП — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Сборник, стр. II-1927, точка 64).

Относно първия довод

- 84 С първия си довод жалбоподателят изтъква, че съгласно разпоредбите на Регламент № 2868/95 е следвало да бъдат взети предвид всички доказателства, които е представил пред СХВП.
- 85 Първо, този регламент позволява по-специално да се доказва регистрацията или подновяването на по-ранните марки чрез извлечения от базите данни на Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej или на СОИС. Второ, в рамките на производството по възражение възразяващият би могъл „да представи в подкрепа на своето възражение (при условие че е спазен определеният срок) допълнителни документи относно съществуването, валидността и обхвата [на защита] на по-ранни права“. Трето, не би трябвало да се изисква строго определена форма на превода на езика на производството на документи, представяни пред инстанциите на СХВП. Четвърто, в рамките на производство по възражение възразяващият би могъл да представи „допълнителни преводи относно същото по-ранно право (при условие че е спазен определеният срок)“. Пето, не било необходимо „да се обясняват на езика на производството всички елементи на документите относно по-ранните марки“.
- 86 Този довод обаче, който освен това е неотносим за доказване, че обжалваното решение нарушава принципа на оправданите правни очаквания, следва да се отхвърли, тъй като по същество представлява само нова формулировка на първото правно основание на жалбата.
- 87 Всъщност от точки 45, 62 и 70 по-горе е видно, че в съответствие с разпоредбите на Регламент № 2868/95 апелативният състав е бил длъжен да констатира, че три от документите, които са му представени, не могат да бъдат взети предвид, а четвъртият документ не позволява да се прецени обхватът на защита, който предоставя една от марките, на които се позовава жалбоподателят.

Относно втория довод

- 88 В рамките на втория си довод жалбоподателят се позовава, чрез електронни препратки, на два отделни документа. Първият отговаря на Насоките на СХВП в тяхната „окончателна версия“ на английски език, датираща от „ноември 2007 г.“. Вторият документ, на който се позовава жалбоподателят, е консолидираната версия на английски език на Насоките на СХВП, наречена „Manual of Trade Mark Practice“. Този документ съдържа не само текста на Насоките на СХВП, който отговаря на „окончателната версия“ от „ноември 2007 г.“, но също така и последващите изменения на Насоките на СХВП.
- 89 Жалбоподателят твърди, че ако беше следвала своите собствени насоки, СХВП щеше да бъде задължена да вземе предвид доказателствата, които е представил във фазата на производството по възражение.

- 90 Първо, според него тези насоки посочвали, че извлеченията от официални бази данни на „национална служба“ могат да служат като доказателства за по-ранни права, на които се основава дадено възражение (стр. 32 и 35 от част С.1 от Насоките; стр. 37 и 38 от „Manual of Trade Mark Practice“, посочено в точка 88 по-горе).
- 91 Второ, те разрешавали на всяка от страните в производството пред СХВП да представи „други документи, отнасящи се до по-ранни права, които допълват вече представените документи“ (стр. 38 от „Manual of Trade Mark Practice“, посочено в точка 88 по-горе). С други думи, условията относно съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранните права не трябвало да се доказват задължително с представянето на един-единствен документ.
- 92 Трето, те не изисквали превод на езика на производството по възражение на „всички елементи на документите, представляващи доказателство за по-ранни права (по-ранни марки)“. По-специално те не изисквали да се представя превод или „обяснение“ на „INID кодовете“ и на „националните кодове“ (стр. 34 от част С.1 от Насоките, стр. 41 от „Manual of Trade Mark Practice“, посочено в точка 88 по-горе).
- 93 Четвърто, те посочвали, че изобщо не е задължително да се представя превод на езика на производството „на данни, които се отнасят до по-ранни права, съдържащи се в самостоятелен документ (т.е. документ, отделен от превода на самия документ)“ (стр. 37 от част С.1 на Насоките; стр. 44 от „Manual of Trade Mark Practice“, посочено в точка 88 по-горе).
- 94 Тези доводи обаче следва да се отхвърлят.
- 95 Без съмнение е вярно, че макар и сами по себе си Насоките на СХВП да нямат предимство пред разпоредбите на Регламент № 207/2009 и Регламент № 2868/95 (вж. точка 29 по-горе), може да се прави надлежно позоваване на тях пред съда на Съюза в подкрепа на правно основание, изведено от нарушение на общ принцип на правото, какъвто е принципът на защита на оправданите правни очаквания, при условие че те предоставят на частноправния субект по-специално конкретни, безусловни и непротиворечиви сведения и че държат сметка за разпоредбите на Регламент № 207/2009 и Регламент № 2868/95.
- 96 „Окончателната версия“ на Насоките на СХВП обаче, посочена в точка 88 по-горе, е резултат от Решение ЕХ-07-6 на председателя на СХВП от 29 ноември 2007 г., с което се приемат Насоките относно процедурите пред СХВП и което е публикувано в „Официален вестник онлайн, декември 2007 г.“ на СХВП. От една страна обаче, от преписката по производството пред СХВП, и по-специално от едно писмо на жалбоподателя с дата 20 юли 2007 г., е видно, че документите, с които жалбоподателят е възнамерявал да докаже съществуването, валидността и обхвата на защита, свързани с по-ранните му права, са представени пред отдела по споровете на СХВП преди 29 ноември 2007 г. От друга страна, жалбоподателят не доказва, че указанията в „окончателната версия“ на Насоките на СХВП, на които той се позовава, са били приложими преди 29 ноември 2007 г. При тези условия не може да се приеме, че тези указания са могли да породят у него някакви надежди относно допустимостта на посочените документи.
- 97 Във всички случаи на първо място следва да се подчертае, че обосновката на жалбоподателя произтича отчасти от неправилно тълкуване на обжалваното решение. Всъщност, противно на твърдяното от жалбоподателя (вж. точка 90 по-горе), апелативният състав изобщо не е изтъквал, че извлеченията от бази данни, произхождащи от национален орган, не могат да се представят в подкрепа на възражение. Също така, противно на разбирането на жалбоподателя (вж. точка 91 по-горе), на нито една фаза от разсъжденията си апелативният състав не е посочвал, че доказването на съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранното право или марка трябва да се осъществява задължително с представянето на един-единствен документ.

- 98 На второ място, от стр. 31 на английската версия на част С.1 на Насоките на СХВП, на които се позовава жалбоподателят, е видно, че точка С.П от тази част, озаглавена „Доказване на съществуването и валидността на по-ранни права“, предвижда:

„Доказателствата [за съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранни права, на които се позовава възразяващият,] трябва да бъдат представени на езика на производството или да бъдат придружени от превод“.

- 99 От стр. 36 и 37 на английската версия на част С.1 на Насоките на СХВП, на които се позовава жалбоподателят, е видно, че в точка С.П.2 от тази част, озаглавена „Превод на доказателствата за регистрация на марка“, се предвижда:

„[...] Д]оказателствата, представени от възразяващия [...], както и всеки друг представен документ или удостоверение [...] трябва да бъдат съставени на езика на производството или да бъдат придружени от превод [...].

Правило 98, параграф 1 постановява, че преводът възпроизвежда структурата и съдържанието на оригиналния документ. Поначало целият документ трябва да бъде преведен, в правилна последователност.

По-специално, не се приема частичен превод, сведен до частите, които възразяващият счита за „най-важни“, или до частите, които „заявителят не може да разбере“ [...].

Преводът трябва да бъде осъществен по самостоятелен [начин], а не като компилация от извлечения от други документи [...].

Въпреки това С[ХВП] толерира липсата на превод на заглавията на данните в удостоверението (например „дата на подаване“, „изискване за цвят(цветове)“), доколкото те се идентифицират със стандартни национални или INID кодове.

Възразяващият не е длъжен да предоставя превод на езика на производството на обясненията на националните или INID кодове.

Неотносимите административни означения или елементите, които нямат значение за преписката, не трябва да се превеждат [...].

С[ХВП] приема обикновени преводи, извършени независимо от кого. [...] С[ХВП] приема също и ръкописни анотации върху копия от оригиналните удостоверения, посочващи смисъла на отделните елементи на езика на производството, но естествено при условие че тези вписвания са пълни и четливи [...].

- 100 Като изтъква, че Насоките на СХВП, както беше припомнено в точка 92 по-горе, не изисквали да се превеждат на езика на производството по възражение „всички елементи на документите, представляващи доказателство за по-ранни права (по-ранни марки)“, жалбоподателят тълкува неправилно споменатите в предходните точки указания. Всъщност те поначало изискват възразяващият да преведе изцяло доказателствата, представени на език, различен от езика на производството, и предвиждат изключение от това задължение само спрямо „неотносимите административни означения“, „елементите, които нямат значение за преписката“, и „обясненията на националните или INID кодове“. Впрочем следва да се изтъкне, че изведеният оттук довод, че Насоките не изисквали да се представя превод или „обяснение“ на „кодовете INID“ и на „националните кодове“, е напълно неотносим към настоящия спор, тъй като апелативният състав не е формулирал такова изискване.

- 101 На трето място, както беше припомнено в точка 99 по-горе, точка С.II.2 от част С.1 на Насоките на СХВП, в редакцията, на която се позовава жалбоподателят, предвижда *in fine*, че СХВП „приема обикновени преводи, извършени независимо от кого“, а „също и ръкописни анотации върху копия от оригиналните удостоверения, посочващи смисъла на отделните елементи на езика на производството, естествено при условие че тези вписвания са пълни и четливи“.
- 102 Както е видно от точка 93 по-горе, тези указания посочвали, според жалбоподателя, че СХВП приема да взема предвид преводи, които не са представени във формата на „самостоятелен“, т.е. отделен от оригинала документ. Затова, като отказал да вземе предвид три от представените от него във фазата на производството по възражение документи, с мотива че те не били придружени от превод, представен в отделен от оригинала документ, апелативният състав нарушил Насоките на СХВП и по този начин, според жалбоподателя, нарушил принципа на защита на оправданите правни очаквания.
- 103 Въпреки това се налага изводът, че дори и да се предположи, че те са били приложими преди 29 ноември 2007 г., датата на приемане на посоченото в точка 96 по-горе решение на председателя на СХВП, указанията в точка С.II.2 от част С.1 на Насоките на СХВП, посочени в точка 101 по-горе, не биха могли да породят у жалбоподателя основателни надежди по смисъла на съдебната практика, посочена в точка 83 по-горе.
- 104 Всъщност без съмнение е вярно, че взети поотделно, те биха могли да се тълкуват по начина, изложен от жалбоподателя (вж. точка 102 по-горе). Въпреки това те могат да се тълкуват и по друг начин, който да отговаря на текста и целите на Регламент № 2868/95. Според това тълкуване, когато е представен един оригинален документ, съставен на език, различен от езика на производството, СХВП допуска той да бъде анотиран, за да се улесни прочитът и контролът върху неговия превод, сам по себе си представен в отделен документ. Това тълкуване впрочем е единствено съвместимо с другите указания, предоставени от Насоките на СХВП. Всъщност тези указания дават повод да се смята, че преводът на представените доказателства трябва да се прави в отделен документ. Както бе припомнено в точки 98 и 99 по-горе, в точки С.II и С.II.2 от част С.1 на тези Насоки се посочва, че информацията и доказателствата, за които се отнася правило 19, параграфи 1 и 2 от Регламент № 2868/95, трябва да бъдат представени на езика на производството или да бъдат „придружени“ от превод. Освен това в точка С.II.2, която впрочем преповтаря самия текст на правило 98, параграф 1 от Регламент № 2868/95, се уточнява, че „преводът възпроизвежда структурата и съдържанието на оригиналния документ“. Накрая, в същата точка се добавя, че „[п]реводът трябва да бъде осъществен по самостоятелен [начин], а не като компилация от извлечения от други документи“.
- 105 Освен това указанията по точка С.II.2 от част С.1 на Насоките на СХВП, така както ги тълкува жалбоподателят, не съответстват на сведенията, които СХВП му е предоставила в случая. Всъщност от преписката по производството пред СХВП е видно, че с писмо до жалбоподателя от 19 март 2007 г. в рамките на производството по възражение СХВП е посочила недвусмислено, че всеки превод на документ, който не е съставен на езика на производството, трябва да се представи „във формата на отделен документ“ и да възпроизвежда структурата и съдържанието на оригинала. Също от преписката по производството пред СХВП е видно обаче, че във факс от 20 юли 2007 г. жалбоподателят споменава за „искане“ на СХВП от 19 март 2007 г. Доколкото от преписката по производството пред СХВП не се установява да има друго писмо освен споменатото по-горе, което СХВП е изпратила на жалбоподателя на 19 март 2007 г., това споменаване показва, че жалбоподателят действително е получил това писмо. В този контекст като внимателен и съобразителен икономически оператор той е трябвало да предвиди, че е възможно тълкуването му на Насоките на СХВП да е неправилно и някоя от инстанциите на СХВП да приеме мярка, противоречаща на неговите интереси.

106 От изложеното произтича, че той няма основание да твърди, че апелативният състав е нарушил принципа на оправданите правни очаквания, като е отказал да вземе предвид представените от него извлечения от базата данни, с мотива че техният превод не е бил представен в отделен документ.

Относно третия довод

107 С третия си довод жалбоподателят поддържа, че с оглед на решението на отдела по споровете е можел основателно да приеме, че е доказал надлежно съществуването, валидността и обхвата на защита на по-ранната полска словна марка. Така той поддържа, без да е казано изрично, но по необходимост, че решението на отдела по споровете е породило за него основателни надежди по смисъла на съдебната практика, посочена в точка 83 по-горе.

108 Този довод обаче следва да се отхвърли.

109 Всъщност от член 63, параграф 1 от Регламент № 207/2009 следва, че след разглеждането на жалбата по същество апелативният състав се произнася по жалбата и че когато прави това, той може „да упражни правомощията на отдела, който е взел оспорваното решение“, т.е. в случая да се произнесе сам по възражението, като го отхвърли или го обяви за основателно и по този начин потвърди или отмени оспорваното решение. С други думи, при разглеждане на жалбата, с която е сезиран, апелативният състав е длъжен да проведе нова, пълна проверка по съществуването на възражението както от правна, така и от фактическа страна (Решение на Съда от 13 март 2007 г. по дело СХВП/Kaul, C-29/05 P, Сборник, стр. I-2213, точки 56 и 57).

110 От изложеното следва, че решение на отдела по споровете, като посоченото в точка 11 по-горе, не може да се приравни на действие на администрацията на Съюза, което да породи основателни надежди у възразяващия.

Относно четвъртия довод

111 С четвъртия си довод жалбоподателят подчертава, че преди постановяване на обжалваното решение апелативният състав не е изтъкнал непълнота на представените от жалбоподателя доказателства. В този контекст той твърди, че при липса на съмнение относно законосъобразността на решението на отдела по споровете той не е можел „да предвиди представяне [...] на нови документи относно своите по-ранни права“.

112 Този довод обаче следва да се отхвърли.

113 От една страна, по причините, посочени в точка 109 по-горе, обстоятелството, че апелативният състав не е указал на жалбоподателя, че възнамерява да преразгледа някои от преценките на отдела по споровете, само по себе си не е нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

114 От друга страна, във всички случаи жалбоподателят неоснователно твърди, че не е имал причина да представя нови доказателства пред апелативния състав. Всъщност от преписката по процедурата пред СХВП е видно, че пред апелативния състав встъпилата страна е изтъкнала именно че защитата на всяка една от марките, на които се позовава жалбоподателят, не била „доказана в достатъчна степен“.

115 От всичко гореизложено следва, че второто правно основание трябва да се отхвърли, а като следствие от това трябва да се отхвърли като неоснователна и жалбата изцяло.

По съдебните разноси

- 116 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като СХВП е направила искане за осъждането на жалбоподателя и последният е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноси.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Interkovo sp. z o.o. да заплати съдебните разноси.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 27 юни 2012 година.

Подписи